

वरयस्य अन्यथा अवरणे घोराभिसंहितं महानर्थफलं ॥ ११ ॥ याचितः पिता मा मां तवदास्यते इत्यन्वयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ क्षेमं विलंबकर्तुं ॥ १४ ॥ त्वांप्राप्य यदि वधा
दिर्भवेत्तदाभवतु नामेति शेषः ॥ १५ ॥ विस्फुरंतीं विलुठंतीं ॥ १६ ॥ १७ ॥ अरजापीति आकारांतं नाम पितरंप्रतीक्षते स्म ॥ १८ ॥ इति श्रीरा० वा० उ० अशीतित

वरयस्वनरश्रेष्ठपितरं मे महाद्युतिं ॥ अन्यथा तु फलं तुभ्यं भवेद्घोराभिसंहितं ॥ ११ ॥ क्रोधेन हि पिता मे सौत्रैलोक्यमपि निर्दहेत् ॥ दास्य
ते चानवद्यांगतवमां याचितः पिता ॥ १२ ॥ एवं ब्रुवाणामरजादंडः कामवशंगतः ॥ प्रत्युवाच मदोन्मत्तः शिरस्याधाय चांजलिं ॥ १३ ॥
प्रसादं कुरु सुश्रोणिन कालं क्षेतुमर्हसि ॥ त्वत्कृते हि मम प्राणा विदीर्यंते वरानने ॥ १४ ॥ त्वांप्राप्य तु वधो वापि पापं वापि सुदारुणं ॥ भ
क्तं भजस्व मां भीरुभजमानं सुविह्वलं ॥ १५ ॥ एवमुक्त्वा तु तां कन्यां दोर्भ्यां प्राप्य बलाद्वली ॥ विस्फुरंतीं यथा कामं मैथुना योपचक्रमे ॥
॥ १६ ॥ तमनर्थं महाघोरदंडः कृत्वा सुदारुणं ॥ नगरं प्रययावाश्रुमधुमंतमनुत्तमं ॥ १७ ॥ अरजापिरुदंती सा आश्रमस्याविदूरतः ॥
प्रतीक्षते सुसंन्रस्ता पितरं देवसन्निभं ॥ १८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे ० वा० उ० अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
समुहूर्ता दुपश्रुत्य देवर्षिरमितप्रभः ॥ स्वमाश्रमं शिष्यवृतः क्षुधार्तः सन्यवर्तत ॥ १ ॥ सोपश्यदरजादीनां रजसासमभिप्लुतां ॥ ज्योत्स्ना
मिव ग्रहग्रस्तां प्रत्यूषेन विराजतीं ॥ २ ॥ तस्य रोषः समभवत्क्षुधार्तस्य विशेषतः ॥ निर्दहन्नि वलोकं स्त्रीं च्छिप्यांश्चैतदुवाच ह ॥ ३ ॥ प
श्यध्वं विपरीतस्य दंडस्याविदितात्मनः ॥ विपत्तिं घोरसंकाशां क्रुद्धादग्निशिखामिव ॥ ४ ॥ क्षयोऽस्य दुर्मतेः प्रातः सानुगस्य महात्मनः ॥
यः प्रदीमां हुताशस्य शिखां वै स्पृष्टुमर्हति ॥ ५ ॥

मः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ कथाशेषपूरणं ॥ स इति ॥ उपश्रुत्य
शिष्यमुखादरजावृत्तांतमित्यर्थः ॥ १ ॥ प्रत्यूषे प्रातः काले न विराजती मशोभमानां ॥ २ ॥ ३ ॥ विपरीतस्य विपरीतानुष्ठानवतः ॥ क्रुद्धान्मत्तो जायमानाग्निशिखा सद
शीं विपत्तिं विनाशं पश्यध्वं ॥ ४ ॥ अस्य क्षयः प्रातस्तत्र हेतुर्यदिति ॥ ५ ॥